

ابطال اساسنامه

مؤلفین:

گروه پژوهشی انتشارات معید مهر

www.ketab.ir

انتشارات معید مهر

تهران - زمستان ۱۴۰۳

MCEID

انتشارات معید مهر

عنوان قراردادی	: ایران. قوانین و احکام Iran. Laws, etc
عنوان و نام پدیدآور	: ابطال اساسنامه / مولفین گروه پژوهشی انتشارات معید مهر؛ ویراستار علیرضا حیدری.
مشخصات نشر	: تهران: معید مهر، ۱۴۰۳.
مشخصات ظاهری	: [۶۸] ص: ۵/۳۱×۵/۱۴؛ س.م.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۴۸۶۱-۷۰-۲
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: شرکت‌ها -- قوانین و مقررات -- ایران Corporation law – Iran
شناسه افزوده	: انتشارات معید مهر. گروه پژوهشی
رده بندی کنگره	: KMH۴۸۵
رده بندی دیویی	: ۵۵۰۶۶/۳۴۶
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۹۶۷۵۶۵

عنوان کتاب:	ابطال اساسنامه
مؤلفین:	گروه پژوهشی انتشارات معید مهر
ناظر ویراستار:	علیرضا حیدری
ناشر:	انتشارات معید مهر
ویراستار:	مهران غلامیان
طراحی جلد:	آرام یعقوبی
نوبت چاپ:	چاپ اول - زمستان ۱۴۰۳
شمارگان:	۱۰۰۰ نسخه
شابک:	۹۷۸-۶۲۲-۴۸۶۱-۷۰-۲
قیمت:	۱/۳۰۰/۰۰۰ ریال
تلفن:	۰۲۱-۲۲۱۱۱۲۸۴
پایگاه اینترنتی:	www.Moeid.law www.Moeid.academy
پست الکترونیکی:	Info@moeid.academy

فهرست مطالب

۹	پیشگفتار.....
۱۳	فصل اول: تبیین موضوع.....
۱۵	گفتار اول: اساسنامه چیست؟.....
۱۶	گفتار دوم: مرجع صالح در تصویب اساسنامه.....
۱۸	۱- تصویب گزارش مؤسسان.....
۱۸	۲- تصویب ارزیابی آورده‌های غیرنقدی.....
۱۸	۳- تصویب مزایای خاص.....
۱۸	۴- تصویب اساسنامه.....
۱۹	نحوه تغییر اساسنامه برای تشکیل مجمع عمومی مؤسس.....
۲۰	۵- تعیین مدیران و بازرسان.....
۲۰	۶- تعیین روزنامه کثیرالانتشار برای تشکیل مجمع عمومی مؤسس.....
۲۱	گفتار سوم: مرجع صالح در تغییرات اساسنامه.....
	وظایف و اختیارات مجمع عمومی فوق‌العاده در رابطه با تغییرات اساسنامه
۲۱	
۲۲	ثبت تغییرات اساسنامه.....
۲۳	گفتار چهارم: دعوای ابطال اساسنامه.....
۳۱	فصل دوم: آیین دادرسی.....
۳۴	نمونه دادخواست:.....
۳۵	فصل سوم: نمونه نظریات مشورتی مرتبط و آرای محاکم.....
۳۷	نظریات مشورتی مرتبط.....
۴۶	نمونه آرا محاکم دادگستری.....
۵۹	پیوست‌ها.....

پیوست ۱: مواد قانونی مرتبط ۶۱

پیوست ۲: پرسش و پاسخ ۶۶

فهرست منابع: ۶۸

www.ketab.ir

پیشگفتار

در حوزه حقوق شرکت‌ها قوانین متعددی مجری است؛ اما مهم‌ترین منبع قانونی، قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱/۱۲/۱۳ است که از ماده ۲۰ تا ماده ۲۲۲ قانون تجارت به بیان احکام شرکت‌های تجاری پرداخته است.

ماده ۲۰ قانون تجارت هفت شرکت تجاری معرفی می‌شود که عبارت است از شرکت سهامی، شرکت با مسئولیت محدود، شرکت تضامنی، شرکت مختلط غیرسهامی، شرکت مختلط سهامی، شرکت نسبی و شرکت تعاونی تولید و مصرف. از میان این شرکت‌ها، شرکت‌های سهامی کاربرد و اهمیت بیشتری در دنیای تجارت دارد. مثلاً شرکت سهامی عام در بورس پذیرش می‌شود به همین خاطر قانونگذار در تاریخ ۱۳۴۷/۱۲/۲۴ لایحه‌ای را با ۳۰۰ ماده در کمیسیون مشترک مجلس شورا و مجلس سنا به تصویب رساند به نام «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت» و جایگزین مواد ۲۱ تا ۹۳ قانون تجارت گردید. بنابراین پس از ماده ۲۰ قانون تجارت، مواد ۱ تا ۳۰۰ لایحه اصلاحی مطالعه و پس از آن ماده ۹۴ قانون تجارت به بعد مطالعه می‌شود.

در مورد شرکت‌های تعاونی هم مواد ۱۹۰ تا ۱۹۴ قانون تجارت مقررات مختصری را بیان داشته است که جوابگوی نیازهای این شرکت‌ها نبوده است. به همین جهت قانون شرکت‌های تعاونی در ۱۴۹ ماده در تاریخ ۱۳۵۰/۰۳/۱۶ با اصلاحات بعدی تصویب شد که به‌طور مفصل به بیان اقسام تعاونی (مانند تعاونی کشاورزی و روستایی، صیادان، مصرف‌کنندگان و...) قواعد تشکیل، ارکان شرکت نهادهای ناظر دولتی، اعتبارات، ادغام انحلال و مجازات‌های مربوط به شرکت تعاونی پرداخت.

پس از انقلاب، با توجه به تأکید قانون اساسی بر نقش تعاونی‌ها در اقتصاد (اصل ۴۴ ق.ت.)، در سال ۱۳۷۰ قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مشتمل بر ۷۷ ماده تصویب شد و بر قوانین قبلی حاکم گردید. ماده ۷۷ قانون بخش تعاونی

اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مقرر می‌دارد کلیه قوانین و مقررات مغایر این قانون ملغی است. به این ترتیب، قانون بخش تعاون حاکم بر مقررات قبلی است ولی مقررات قبلی تا جایی که مغایرتی با این قانون نداشته باشد همچنان جاری است.

علاوه بر این قوانین، در قوانین مختلف دیگر، مقرراتی بیان شده است که بر قواعد حقوق شرکت‌ها مؤثر است؛ قوانینی مانند قانون راجع به ثبت شرکت‌ها مصوب ۱۳۱۰، بخشی از قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ مصوب ۱۳۸۶، بخشی از قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۵، قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴ و... در محل بحث مناسب قابل بررسی است.

اساسنامه شرکت‌های تجاری یکی از مهم‌ترین اسناد شرکت است که قوانین و مقررات داخلی آن را تعیین می‌کنند. اساسنامه به تعبیر عرفی، روح شرکت محسوب می‌گردد.

اساسنامه اصولاً شامل موارد زیر است:

۱. نام شرکت: نامی که شرکت با آن شناخته می‌شود.
۲. موضوع فعالیت: نوع فعالیت‌ها و خدماتی که شرکت ارائه می‌دهد.
۳. مدت شرکت: مدت زمان اعتبار شرکت که ممکن است محدود یا نامحدود باشد.
۴. مرکز اصلی و آدرس شرکت: مکانی که شرکت در آن قرار دارد.
۵. سرمایه شرکت: میزان سرمایه اولیه و سهامی که شرکت منتشر کرده است.
۶. سهامداران و شرکا: اطلاعات مربوط به سهامداران، شرکا و میزان سهام یا سهم هر کدام.
۷. مدیریت شرکت: نحوه انتخاب مدیران، وظایف و اختیارات آن‌ها.
۸. نحوه تصمیم‌گیری: روش‌هایی که برای تصمیم‌گیری‌های مهم شرکت استفاده می‌شود.

۹. تغییرات در اساسنامه: شرایط و مقرراتی که برای تغییر اساسنامه لازم است.

این موارد می‌توانند براساس نیازها و شرایط خاص هر شرکت متغیر باشند. تصویب و اجرای هر کدام از موارد اساسنامه مستلزم قواعد خاصی است. اگر در یک شرکت موارد قانونی تصویب و اجرا رعایت نشود، حسب مورد توسط ذی‌نفعان یا مدیران عامل قابل ابطال است. با افزایش عده شرکت‌های تجاری، به تبع دعوا ابطال اساسنامه به عنوان یکی از دعاوی مبتلابه در محاکم قضایی رسیدگی می‌گردد. در این کتابچه قصد داریم بدو در خصوص اساسنامه توضیحاتی ارائه داده و موارد ابطال آن به همراه بررسی آیین دادرسی اعم از نمونه دادخواست و مرجع صالح و النهایه نمونه‌هایی از نظریات مشورتی اداره حقوقی قوه قضاییه و آرا محاکم قضایی را گردآوری نماییم.